

- 9) 1) Vormt uitvoeringsverordening (EU) 2016/1250⁽⁴⁾ (hierna: „privacyschildverordening”) voor de toepassing van artikel 25, lid 6, van de richtlijn een constatering met algemene strekking die voor de gegevensbeschermingsautoriteiten en de rechterlijke instanties van de lidstaten bindend is, zodat de VS op grond van hun nationale wetgeving of de internationale verbintenissen die zij zijn aangegaan, een passend beschermingsniveau in de zin van artikel 25, lid 2, van de richtlijn waarborgen?
- 2) Zo niet, welke relevantie heeft de privacyschildverordening dan eventueel voor de beoordeling of er voldoende waarborgen worden geboden voor naar de Verenigde Staten doorgegeven gegevens die op grond van het MCB-besluit zijn doorgegeven?
- 10) Zorgt de instelling van de privacyschildombudsman in de zin van bijlage A van bijlage III bij de privacyschildverordening, gelet op de vaststellingen van de High Court met betrekking tot het Amerikaanse recht, in samenhang met de bestaande regeling in de VS, ervoor dat de VS de betrokkenen van wie de persoonsgegevens op grond van het MCB-besluit naar de VS worden doorgegeven, rechtsbescherming bieden die verenigbaar is met artikel 47 van het Handvest?
- 11) Schendt het MCB-besluit artikel 7, artikel 8 en/of artikel 47 van het Handvest?

- ⁽¹⁾ Richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 oktober 1995 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens (PB 1995, L 281, blz. 31).
- ⁽²⁾ Besluit 2010/87/EU van de Commissie van 5 februari 2010 betreffende modelcontractbepalingen voor de doorgifte van persoonsgegevens aan in derde landen gevestigde verwerkers krachtens richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB 2010, L 39, blz. 5).
- ⁽³⁾ Uitvoeringsbesluit (EU) 2016/2297 van de Commissie van 16 december 2016 tot wijziging van beschikking 2001/497/EG en besluit 2010/87/EU betreffende modelcontractbepalingen voor de doorgifte van persoonsgegevens naar derde landen en aan in derde landen gevestigde verwerkers, krachtens richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad (PB 2016, L 344, blz. 100).
- ⁽⁴⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2016/1250 van de Commissie van 12 juli 2016 overeenkomstig richtlijn 95/46/EG van het Europees Parlement en de Raad betreffende de gepastheid van de door het EU-VS-privacyschild geboden bescherming (PB 2016, L 207, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend, door de Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division) (Verenigd Koninkrijk) op 14 mei 2018 — Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs / The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

(Zaak C-316/18)

(2018/C 249/22)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal (England and Wales) (Civil Division)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Commissioners for Her Majesty’s Revenue and Customs

Verwerende partijen: The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

Prejudiciële vragen

- 1) Dient onderscheid te worden gemaakt tussen vrijgestelde en niet-belastbare handelingen om uit te maken of ten behoeve van dergelijke handelingen betaalde btw aftrekbaar is?

- 2) Indien beheersvergoedingen alleen met betrekking tot een niet-belastbare beleggingsactiviteit verschuldigd zijn, is het dan niettemin mogelijk het noodzakelijke verband te leggen tussen die kosten en de economische activiteiten die worden gesubsidieerd met de uit die beleggingen verkregen beleggingsinkomsten, zodat btw-afrek kan worden toegestaan naargelang van de aard en omvang van de downstream economische activiteiten die recht geven op btw-afrek? In hoeverre mag daarbij rekening worden gehouden met de bestemming waarvoor de inkomsten worden gebruikt?
- 3) Dient onderscheid te worden gemaakt tussen btw betaald ten behoeve van het verstrekken van kapitaal aan een onderneming en btw die een eigen inkomstenstroom genereert los van eventuele inkomstenstromen uit downstream economische activiteiten?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Court of Appeal (Ierland) op 17 mei 2018 — Hampshire County Council / C.E., N.E.

(Zaak C-325/18)

(2018/C 249/23)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Court of Appeal

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Hampshire County Council

Verwerende partijen: C.E. en N.E.

Prejudiciële vragen

- 1) Mag een overheidsinstantie van een lidstaat, wanneer wordt gesteld dat kinderen — in strijd met een door deze overheidsinstantie verkregen gerechtelijke beslissing — door hun ouders en/of andere familieleden ongeoorloofd uit het land van hun gewone verblijfplaats zijn overgebracht, een verzoek indienen bij de gerechten van een andere lidstaat tot tenuitvoerlegging overeenkomstig de bepalingen van hoofdstuk III van verordening (EG) nr. 2201/2003 ⁽¹⁾ van de Raad van een rechterlijke beslissing waarbij de terugkeer van de kinderen naar dat rechtsgebied wordt bevolen, of zou dat neerkomen op een ongeoorloofde omzeiling van artikel 11 van die verordening en van het Verdrag van 's-Gravenhage van 1980 of anderszins rechts- of wetsmisbruik uitmaken door de betrokken instantie?
- 2) Is het gerecht in een geval betreffende de in verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad opgenomen bepalingen inzake tenuitvoerlegging bevoegd om de termijnen voor toepassing van artikel 33, lid 5 te verlengen indien de overschrijding ervan in wezen verwaarloosbaar is en een termijnverlenging anders zou zijn toegestaan op grond van nationaal procesrecht?
- 3) Onverminderd de tweede vraag, wordt, wanneer een buitenlandse overheidsinstantie de kinderen, over wie het geschil gaat, weghaalt uit het rechtsgebied van een lidstaat krachtens een beslissing tot tenuitvoerlegging die overeenkomstig artikel 31 van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad is gegeven op een ex parte basis, maar vóór de betekening ervan aan de ouders, waardoor zij werden verstoken van hun recht om de rechter te verzoeken om zijn uitspraak in afwachting van de uitkomst van een ingesteld rechtsmiddel aan te houden, het wezen van de rechten van de „ouders” zoals bedoeld in artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden („EVRM”) en artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie („Handvest”), dusdanig in gevaar gebracht dat een termijnverlenging (voor toepassing van artikel 33, lid 5, van die verordening) anderszins moet worden toegestaan?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000 (PB 2003, L 338, blz. 1).